

V. SS.

687

8. 8. 8

687

v. 11

CULTUS
D. JOANNIS
NEPOMUCENI
TOTIUS GERMANIÆ
THAVMATURGI
Conv. monet Es. S. Aug.
FAMÆ PATRONI.

INGOLSTADII,
Cum Facultate Superiorum.
Sumptibus Joannis Andreæ de la
Haye Bibliopolæ Academici,
Anno 1732.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

HISTORIA VITÆ ET GESTORUM.

CAPUT I.

Ortus, Conditio, Munia.

§. I.

Ioannem mundo, & no-
men Joanni dedit Ne-
pomucum (antiqui Po-
muk appellabant) Bohemiæ op-
pidum, argenti fodinis quondam
nobile: sed magis nobilitatum
postea vivo thesauro, quem pro-
tulit è thoro sterili circa annum
Christi

Christi millesimum ter centesimum trigesimum. Filius precum fuit Joannes, quem Parentes, virtute, quam sanguine illustriores, de vexa jam ætate, fufis ad Deiparam votis impetrârunt. Natalem horam cœlum mirificè illustravit, quando nascentis pueruli domum flammis undique circumfudit; felici augurio, sanctissimis quibusdam viris in ortu cœlitus concesso. Gratulabantur sibi jam tum Nepomucenses civem inter prodigiosos splendores natum; totoque oppido volabat sermo: *Quis putas, puer iste erit?* Nec obicurrè prælusit prima statim pueritia futuræ ætatis magnitudini. Emicabat in puero vivida quædam indoles, acre ingenium, & animus, in omne pietatis genus

tama

tam propensus, ut avelli vix posset à precibus, à templis, ab assiduo ad aras ministerio. Inter mansuetiores literas, quas Zatecii didicit, præcipuè placebat Juveni Eloquentiæ studium, ad quam eum natura ipsa conformarat & finxerat, omnibus iis dotibus instructissimum, quibus ad præclari Oratoris decus assurgitur.

S. II.

Zatecio Pragam translatus, altiores scientias ab optimis ac celeberrimis magistris hausit; ipse subin Philosophiæ Magister inter primos (ut acta ejus Facultatis exhibent) tum etiam Theologiæ, & Sacrorum Canonum Doctor renunciatus, ad Ec-

A 3

cle-

clesiam Collegiatam S. Apollina-
ris in nova urbe. Senferat se jam
dudum ad animarum obsequia à
Deo vocari. Quare factò ad Sa-
cerdotium gradu, cœpit spiritu &
virtute plenus ad populum dicere,
& magnos in animis motus novus
orator ciere. Omnium vox erat,
Joannem primis exedris dignum,
inter celeberrimos Pragæ Eccle-
sias fastigium tenere: nunquam
sic auditum hominem loqui. Er-
go ad Basilicam primùm B. Virgi-
nis ante Lætam Curiam (vulgò
Teinam) deinde ad Metropolita-
nam S. Viti Ecclesiam, velut sa-
crorum Oratorum Princeps, vo-
catus, amplissimo muneri mirè sa-
tisfecit. Cùm præterea unani-
mi sententia inter ejusdem Cathe-
dralis Ecclesiæ Canonicos adlege-
retur

retur, tanto studio honorem hinc amoliri conatus est, quanto alii prensant. Sed omnium denique vocibus expugnata est beati Viri modestia, clamantium: eò digniorem esse; qui non, ut cæteri, honores quæreret, sed ab honoribus quæreretur.

§. III.

TRadunt veteres memoriæ, cum fortè per id tempus, sedes Episcopalis Litomislîi in Bohemia vacaret, Joannem ad eam infulam ante omnes ab Rege fuisse destinatum: sed multis allatis rationibus tandem effecisse, ut à proposito Rex desisteret. Eâdem animi constantiâ Præposituram exemptæ Ecclesiæ Wiffchraden-
sis repudiavit, dignitatem eo tem-

pore primis in regno muneribus
parem, & annuis proventibus, ad
octoginta florenorum Hungarico-
rum millia opulentam. Regii ta-
men Eleemofynarii munus, ne o-
mnia superbe aspernari videre-
tur, accepit, in eoque deinceps
sic est versatus, ut ejus integra-
tem, misericordiam in pauperes,
prudentiam, & in distribuendo ju-
stitiam Aula pariter ac cives sum-
mopere commendarent. Tanta
quoque de Viri virtute & sapientia
apud Pragenfes vigeat existima-
tio, ut commune effet in dubiis
rebus Oraculum, & in difficillimis
causis, quæ per sententias judicum
diu finiri non poterant, Joannes
arbiter eligeretur: à quo dein,
tanquam ab æquissimo iudice, ac
veluti Sententiarum Magistro,
nulla

nulla porro valeret appellatio.
Demum & aliud sacratius Tribu-
nal Viro sancto detulit Imperatrix,
Joanna nomine, Alberti Bavariæ
Ducis, & Hollandiæ Comitis filia.
Hæc sibi Joannem conscientia ar-
bitrum, vitæ totius ducem, ac
Patrem animæ suæ delegit: unâ-
que occasionem martyrii, nullo
quidem suô, sed mariti vitiô, inno-
cens obtulit.

CAPUT II.

Mortis occasio & Martyrium.

§. I.

Maturuerat jam heroica
Joannis virtus ad coro-
nam; quam accipere de-
buit à coronata bellua, Wen-
ceslao, Caroli quarti degenerate fi-
lio,

A 5

lio, Rege ac Cæsare, vel Regni potius & Imperii flagello. Ferre non poterat homo ferox & impius Reginae conjugis pietatem, ac præsertim frequentiores apud Joannem de arcanis animi confessiones. Vocat igitur Joannem, & post multas verborum ambages, quasi aliud ageret, mentione Reginae injecta, paulatim ad sacram confessionem delabitur: Uxorum eam esse conditionem, dictitans, ut earum arcana omnia maritis nota esse oporteat, maximè in familiis Regum ac Cæsarum. Itaque ne gravaretur uni sibi concedere, quas demum res Imperatrix ad pœnitentiæ tribunal afferret. In hujus fidelitatis præmium polliceri se verbis regiis opes, honores, & quidquid desiderare posset

set

set felicitatis. Exhorruit ad sceleratas preces Sacerdos, & gravi liberóque responso sacrilegam curiositatem repressit. Wenceslaus verò, dissimulata tantisper irâ, colloquium solvit.

§. II.

PRimum assultum paulò post alter ferocior excepit. Fortè Cocus regius caponem malè assatum ad mensam Imperatoris miserat. Furit iste, & omnis humanitatis oblitus, jubet, illico servum verubus transfixum, flammis admoveri. Nec erat quisquam, qui barbaræ crudelitati intercedere auderet, præter unum Joannem tunc fortè in aula præsentem. Paucissima hic pro innocente protulerat, cum sævus & irritabilis

Princeps confestim inclamat fa-
 tilites ; & molestum monitorem
 in ultimos carceres detrudi impe-
 rat : ibi aliquot dies in teterrimo
 squalore ac tenebris, fame sitique
 propè enectus, exegit. Interea
 Rex capto molliore consilio, blan-
 ditiis Sacerdotem aggredi statuit.
 Mittit Aulicum, injuriæ veniam
 precatur, & vinculis liberum, ad
 epulas invitat. Reditur in gra-
 tiam; prandetur; nihil non vene-
 rationis exhibetur hospiti. Faci-
 le nimirum advertit Joannes, quò
 tenderent Wenceslai artes, & in-
 solita ad hanc diem humanitas.
 Remotis mensis & arbitris, Cæsar
 denuò animi sui ægritudinem ape-
 rit: quiescere se non posse, nisi o-
 mnia ex ordine pandat Sacerdos,
 quæcunque ipsi Regina in sacra ex-
 homo-

homologesi crediderit. Misce
preces & verba mellea spondet
silentium, offert præmia, mina-
tur carnificinas. Sed nimis, ac
precibus aliud nihil extortum,
quàm illa Joannis generosa vox:
Non licet. Ergo ad tormenta de-
nique ventum est. Rapitur Chri-
sti pugil in carcerem, & in catasta
jussu Regis crudelissimè extendi-
tur; facibus etiam admotis diu
cruciatus, aliam vocem non edi-
dit, quàm sacratissima JESU &
MARIÆ nomina; donec fessi vi-
ctique carnifices, cùm nihil pro-
ficerent, de ferali machina depo-
situm, & humi projectum dese-
ruère.

§. III.

Dimissus post hæc invictus ath-
leta, publicò diu abstinuit,
dum

dum scilicet relata è tormentis vulnera , & luxatam ossium compagem utcunque sarciret. Paululum ex his doloribus recreato, ultimus imminebat assultus. Ipse futuri præscius postremam in Ecclesia S. Viti concionem parat, & largè illacrimanti populo suavissimè valedicit , illis Christi verbis usus : *Modicum & non videbitis me. Joann. 16.* Inde ad Matrem suam Beatissimam Virginem Boleslaviæ propitiam excurrit, agonem suum Ejus præsidio commendans. Sub vesperum Pragam rediit, à Wenceslao, tunc fortè è fenestra, ut solebat, otiosè prospectante, notatur; sine mora accersitur, & à furente Principe sic salutatur : *Audi Sacerdos ! moriendum tibi est ; nisi è vestigio jam*
hic

hic conjugis meae confessionem, & quidquid unquam illa confitens dixit, ordine exponas, actum est, periisti: juro Deum, aquam potabis. B. Joannes crudam & scelestam petitionem toties repetitam ne verbo quidem dignatus, toto capite & severo vultu abnuvit sacrilegium. Datur igitur signum lictoribus; Rege vociferante, injiciuntur in Dei ministrum violentæ manus: brevis illum carcer, donec nox ingruat, arctè custodit: tum verò, cum immane parricidium tegendum à tenebris speraretur, extractus è custodia Pater sanctus, manibus ac pedibus vinctis in Moldavam flumen ex ponte deijcitur in pervigilio Ascensionis Domini Anno 1383.

GAPUT III.

Sepultura perhonorifica.

§. I.

ITa Cæsar sustulerat quidem è
vivis Joannem: at non ex ho-
minum animis, & memoria,
semper viva & victura. Novo
prodigio cœlum faces accendit
morienti, quibus nascentem illu-
straverat. Totus Moldava re-
pentè cœlestibus flammis resplen-
duit, eo maximè aquarum tractu,
quo sacrum corpus deferēbatur
ad littus. Vidit & obstupuit mi-
raculum Praga, ignara adhuc,
quid rerum ageretur, aut adum
jam esset. Sed ubi primùm dies
illuxit, apparuit Servi Dei cadaver
in arena expositum, quiescentis
specie,

specie, & averſo paululum vultu
modeste quidpiam renuentis. In-
de facile patuit flammarum arca-
num : & violentæ necis ſuſpicio
continuò in Wenceslaum incu-
buit. Deportabatur interim ve-
nerabile corpus, inter populi la-
crymas, ad proximam ſanctæ Cru-
cis Eccleſiam; donec in Cathedra-
li ſepulchrum nobilius à Canonicis
paratum. Qua occasione, cùm
humus egereretur, repertus eſt
ingens theſaurus; velut merces
pii operis, quam beatus Vir Colle-
gis ſuis, indignationem Regis ni-
hil paventibus, generoſè repen-
deret.

§. II.

BRevis interceſſerat mora; cùm
apparata publico ac ſolemni
exem-

exemptum est beatum Depófitum
 è S. Crucis Ecclesia (quam cœlesti
 odore totam compleverat) &
 Prælatorum humeris in Basilicam
 S. Viti illatum ; personantibus tota
 urbe campanis , & immensa homi-
 num multitudine ad spectaculum
 effusa. Antequàm sepulchro con-
 deretur , obsequendum fuit tu-
 multuosæ civium pietati , & arca
 funeralis tantisper reſeranda , ut
 Parentis optimi , quem vivum jam
 pro Sancto venerabantur , ulti-
 mo ſaltem aspectu bearentur. In-
 credibiles hinc animorum motus
 extitère : nec pauca fanationum
 miracula repentè in miseris edita.
 Tandem submoveri corpus vide-
 buit , ut aliquando finis fieret , &
 loculum terra acciperet. Gran-
 de saxum superinjectum : & in-
 scri-

scriptio, seriùs quidem, apposita
in hæc prorsus verba.

*Honorabilis Dominus Magister
Joannes Nepomucenus, bujus Ec-
clesiæ Canonicus, Reginae Confes-
sarius, quia sacrosancti Confessio-
nis sigilli Custos usque ad mortem
fuit, à Wenceslao IV. Bohemiæ
Rege, Caroli IV. Filio, tormentis
tentatus, ex ponte in Moldavam
præcipitatus, miraculis clarus,
hic jacet sepultus. Anno Domini
M. CCC. LXXXIII.*

§. III.

AT Imperatrix Joanna, postea-
quàm de funesta morte san-
ctissimi Magistri sui complures
nuncios accepit, eamque mortem
sua causâ à crudeli conjugè illa-
tam animadvertit: cùm præterea
nul-

nullam ex tot tantisque malis evadendi viam cerneret, in gravem animi ægritudinem lapsa, quarto post anno mœrori succubuit, & nulla edita ex se prole, afflictissimam vitam Christianè clausit. Porro Imperatorem secuta est divina Nemesis tardiore quidem pede, sed eò graviore. Viderat fuismet oculis flammæ per Moldavam ambulantes, quas ipsa nocte ac hora patratæ cædis, Pater Luminum Servi sui exuviis circumdedit. Stupore igitur & horrore ictus, subduxit sese ab hominum conspectu, per triduum occultus & propè solus. Tum etiam gravius agitatus, seu rebellio- nis alicujus metu, seu conscientiae stimulis, urbe exiit, & in arcem Ziebracam secessit. Nec tamen
inde

inde melior rediit: sed vitam instituit vivere non modò Augusto nomine, verùm & homine indignam. Itaque Deus multiplici priùs infamia percussum, tandem Imperiali Solio deiecit. Nam anno 1400. coivit ad Rhenum sub castro Lonstein Septem virorum Cœtus, qui Wenceslaum ob enormia flagitia, & malè gubernatum Romanum Imperium Cæsarea Dignitate exuit. Lata fuit sententia per Joannem Archi-Præsulem Moguntinum, & S. R. I. per Germaniam summum Cancellarium.

CAPUT IV.

Cultus ab omni memoria, & Miracula.

§. I.

NOnnullos ætate nostra scrupulus

pulus incesfit, ne, dum in D. Jo-
annem pii esse vellent, peccarent
interim in S. Romanæ Sedis au-
thoritatem; à qua hætenus (id
est usque ad annum 1721.) nec
Beati titulum acceperit, nec in
templis Missâ peculiari, aut Officiò
sit honoratus. Ad hæc vetuit Ur-
banus VIII. ne cui deinceps ho-
nores ac tituli Sanctorum adhibe-
rentur publicè, nisi Apostolicæ Se-
dis permisso. Emanavit autem
Bulla Urbani anno 1625. decima
tertia die Martij, eadèmq; rur-
sus instaurata est anno 1634. se-
cundâ Novembris. Verùm his
nimium fanè cautis, & ipso reli-
gionis prætextu parùm religiosi
occurrit optimè Vir eruditissi-
mus, & in gestis Divorum descri-
bendis

bendis & illustrandis diligentiffi-
mus, rerúmque iftarum peritiffi-
mus, Godefridus Henschenius.
Venerationi, inquit, Divorum,
à tempore, memoriam unius secu-
li excedente, Urbanus VIII. Pont.
Max. nihil voluit derogatum,
quò minùs perpetua deinceps ef-
set. Excepit enim hunc casum
Pontifex, fcilicet: fi quis ab im-
memoriali tempore (hoc eft, an-
nis centum) publicam famam
cultúmque Sancti poffideat. At-
qui hanc famam cultúmque, pa-
lam eft, tributum Joanni Nepo-
muceno fuiſſe jam inde à morte
obita uſque ad hodierna tempo-
ra, annis nimirum ampliùs tre-
centis. Non eft ergò dubitatio-
ni aut timori locus, ne fortè ex-
tra

tra legem & orbitam unquam
processerit, etiam post Urbani de-
cretum, B. Joannis veneratio.
Ilt verò plenius satisfaciam piè
curiosis, en signa antiqui & con-
tinui cultûs, ex ipso Processu Bea-
tificationis excerpta.

§. II.

PRima Cultûs Species est Appel-
latio *Beati, Sancti, & Marty-*
ris. His titulis condecoratum fuis-
se in tota Bohemia Servum Dei,
à tempore immemoriali, & qui-
dem nemine, nec ipso Ordinario,
contradicente, probant libri,
Hymni, Orationes, Invocatio-
nes &c. uno sæculò longè anti-
quiores.

2. Species est: quòd reperia-
tur pridem adlectus inter Sanctos
Patro-

Patronos Bohemiæ. Visitur in
Sacratio Ecclesiæ Cathedralis E-
jus Imago picta ante duo sæcula
inter Imagines Patronorum Re-
gni. Ejusdem Imaginem iuter
cæteros Sanctos Indigetes repræ-
sentat basis antiquissimi candela-
bri, prope sepulchrum collocati
jam anno 1395.

3. Concurfus ad sepulchrum;
ejusque singularis veneratio, à
personis cujuscunque dignitatis,
ordinis, & conditionis. Accide-
runt flexo poplite huic tumulo
Augustissimi Imperatores Ferdi-
nandus I. II. & III. post hos Leo-
poldus, Josephus, & Carolus VI.
novissimè verò plures Apostolicæ
Sedis Administri, cum Eminen-
tissimis Cardinalibus Davia, &
Albano.

4. Solemnitas, qua celebratur quotannis dies annua Commemorationis B. Joannis, tum in Ecclesia S. Viti Pragæ, tum Nepomuci in Beati patria. Affluit populus, quantum vix capit locus; dicuntur sacræ Panegyres, celebrantur Missæ de SSS. Trinitate &c.

5. Erectio Altarium, & Ecclesiarum. In ipsa Metropolitana-Pragensi erectum est altare in Beati honorem, è regione sepulcri; idque à tempore, cujus initii memoria non extat. Nepomuci quoque oppidanorum pietas sacellum B. Joannis honoribus statim ab Ejus morte extruxit, eo in loco, quo Sanctus antehac primam vitæ lucem aspexit. Id Sacellum subin Vir Illustris-

strissimus Franciscus Sternbergi-
us, Nepomuci Dominus, injustæ
magnitudinis Ecclesiam mutavit.
Hodie visuntur per omnem Euro-
pam complura ejusmodi Templâ,
Sacella, & Statuæ innumerae,
nusquam invitis Episcopis, sed
scientibus dudum, & consentien-
tibus.

6. Imagines cum radiis & pal-
ma, consuetis nempe indicîis Mar-
tyrii & Sanctitatis. Habet Pra-
ga harum Imaginum sive picta-
rum, sive sculptarum insignem
copiam. Tales reperias in Eccle-
sia principe S. Viti super altare Sa-
crarii: in muro vetustissimo Sacel-
li, ubi Senatores Urbis Sacris in-
teresse solent: propè Sepulcrum
S. Wenceslai, & in fornice Sa-
celli S. Adalberti M. &c. omnes

antiquissimas. Taceo alias toto Bohemiæ regnô sparsas, & in Visitationibus sæpius recognitas.

7. Anathemata, Cerei, Lampades ad Aram & Sepulchrum. Enumeratæ sunt in visitatione argentæ lampades, cum assignatione dotis, nonaginta tres; quarum aliquæ ardent assidue. Una, Viennensis dicta, ignem perpetuum fovet à tot annis, qui hominum memoriam superant. Anathematum nec ætas attingi, nec iniri numerus potest.

Hæc, aliæque plurima cultûs publici argumenta, ab ipsa morte cœpta, & continuis incrementis aucta, vulgârunt jam totî Christiano orbi Nomen Invicti Martyris, & singularis Pœnitentium, famæque laborantium Patroni.

§. III.

ADmira & prodigia veniamus. In quibus recensendis ne simus infiniti, ad ea duntaxat calamum restringimus, quæ selectiora, & indubia pridem autoritate firmata sunt. Nova & hodierna, multa licet & magna, ideo hic præterimus, quia in re hodie tam delicata tacere malumus, quàm errare.

1. Christophorus Sluska Palatinus Vendenſis, cùm Servi DEI Sepulcrum contemptim pede preſſiſſet, ſubitò mente turbatus, nec equum, nec currum conſcendere poteſt, ſed pedeſter redire domum cogitur, pro amente ab aula & populo deriſus.

2. Angelus hæreticus, Præfe-

Aus Epheborum Friderici Palatini, dum crates circa tumulum iubet avelli; in terram prosternitur, & mox atroci membrorum omnium dolore correptus, inter blasphemias & ejulatus expirat. Duo, qui ligonibus demoliri crates tentaverant, quasi è cœlo percussi, repentè concidunt, & semi-vivi efferuntur è templo.

3. Magistra Aulæ Uxoris Friderici Pal., fœmina effrons, & Catholico nomini palàm infesta, Sepulcrum Sancti, ipsúmque Sanctum, velut magum, ausa contemnere, improvise turbine in ipsa templi porta vexatur ac sternitur; alióque insigni dedecore, quod referre pudet, multatur.

4. Matrona illustris dubitans, an tanta veneratione dignus esset

set Joannes Nepomucenus, invenit repentè in libello precum, & mox domi quoque in scriniolo, Beati Imaginem venustissimam, qualem nunquam viderat. Ergo in lacrymas soluta, Sepulcro Sancti supplex advolvitur, veniam rogat, & quem antè neglexerat, in præcipuum Patronum eligit.

5. Vir quidam Religiosus, in disceptatione cum Socio sui Ordinis inita, negabat imprudens, ritè fieri, quòd B. Joannes à populo coleretur. Improvisa igitur ægritudine artuumque fatali tremore concussus, priùs inde liber non evasit, donec æger S. Joannem voto honorâffet, ac veniam postulâffet.

6. Mulier graviter decum-

bens, cùm desperaret de salute animæ, Missâ ad B. Joannis sepulchrum celebratâ, redit ad Christianam Spem, & paulò pòst placidissimo animo decedit è vita.

7. Faber Murarius, natione Moravus, ob lethale vulnus uxori inflictum, à satellitibus captus, cùm duceretur ad publicos carceres, opem D. Joannis contra infamiam implorat; mòxque è liætorum manibus nullo negotio dilabitur.

8. Theresia Veronica Krebsin, Brixinensis, laborans gângrænâ incurabili in sinistro brachio, nuncupato in honorem Sancti votò, stupentibus medicis, plenè sanatur.

9. Quidam morti proximus B. Joannis invocatione vires resumit: Confessarium accersit; lethalem

lem noxam, hactenus sacrilego
semper pudore tectam, tandem
aperit, & mox ad agonem redi-
ens, piè entoritur.

10. Saviente peste anno 1680.
Nepomuce ni Incolæ, facto ad Pa-
tronum ac Popularem suum vo-
tò, servantur immunes, tametsi
præ foribus per vicinos pagos &
agros omnia vastaret lues.

11. Mathias Przibilius ex con-
tinuis oculorum doloribus visu
orbatus, invocat Beati auxilium,
& recipit videnti usum, omni
prorsus caligine & vitio liberum.
Idem beneficium obtigit pluribus
cæcis, ut deponunt Testes.

12. Quidam assiduo inconti-
nentiæ malo usque ad desperatio-
nem penè implicitus, cum cæte-
ra remedia parùm proficerent,

COR-

confugit magna fiducia ad intercessionem B. Joannis Nepomuceni : & confestim obtinet victoriam fœdæ consuetudinis , castæque vitæ constantem gratiam.

13. Alius toto triennio in tribunali sacro graviora & turpiora flagitia reticuerat , vincendo pudori per inveteratam malitiam impar. Tandem inplorata Servi Dei ope , rumpit exitiale silentium ; & miro candore omnia confessus , fruitur deinceps tranquillæ conscientia: jugi convivio.

14. Refertur in Actis Processus art. 6. B. Joannis patrocinio multis impertitum longioris vitæ cursum : famâ periclitantibus honorem salvum & integrum : aliis etiam liberationem à capitali supplicio , jam decreto , imò jam proximè subeundo.

15. In iisdem Actis iurati testes indignant plures personas, quæ præsentissimum huius Sancti auxilium expertæ sunt in negotiis arduis & periculosis: in cura valetudinis: in imminente persecutione, in angustiis rei familiaris, & occulta paupertate, inventa subito, vel oblata aliunde pecuniâ: in causis ac litibus, infautum, aut serum exitum spectantibus, &c.

His accedunt beneficia quotidiana, quibus non jam sola Bohemia vel Germania, sed pleræque orbis Catholici Provinciæ abundant. Id autem multiplici experimento compertum est, Sanctum hunc Pœnitentiæ quondam Ministrum iis clientibus favere impensius, quibus præ cæteris cor-

cordi est frequens & accurata
noxarum confessio. Hæc brevi-
ter de miraculis & beneficiis.
Si quæris miracula; ito ad Joan-
nem.

CAPUT V.

*Visitatio Sepulchri, Romana Sen-
tentia, Nova Solemnitas.*

§. I.

Diu multumque optarat Bo-
hemia, Patronum suum
tot miraculis clarum, in
Beatorum martyrum Catalogo
legere, non sola populi famâ, &
suffragiô, sed Apostolicæ Sedis
oraculô. Nec obiter in promo-
vand causa laboravit Pragen-
sium Præsulum industria. Sed
fors ista demum cecidit supra
ho-

hodiernum Pragensis Ecclesiæ
 Archi-Episcopum Ferdinandum,
 ex Comitibus de Kynburg, qui
 tanto ardore & pondere causam
 instruxit, ut post rigida in contra-
 dictorio Romæ examina feliciter
 inde prodierit Apotheosis glorio-
 si Martyris, Beati Joannis Nepo-
 muceni, Officio nunc & Missa illu-
 stris. Præmissa fuit visitatio tu-
 muli anno 1719. decima quinta
 Aprilis, circa horam nonam ma-
 tutinam. Aderant præter Cel-
 sistimum Orrdinarium Ministri ac
 Testes necessarii, trèsque peritissi-
 mi Medici, & duo Chirurgi. Post-
 quàm remotus fuerat lapis se-
 pulchralis, & humus ad duas in-
 fra lapidem ulnas ejecta: aspectui
 se obtulit sacrum Cadaver, situ
 orientem spectante (ut Sacerdotes

tes tumulari affolent capite ad
 dextram modicè inclinato: jun-
 ctis ad modum Crucis manu-
 um ossibus: toto corpore, seu
 ossea compage, ea forma & or-
 dine composita, ut Medicorum
 judicio concinnius seu per artem,
 seu per naturam adoptari non pos-
 set. In sinistri lateris costis illud
 admiratione dignum fuit, quòd
 omnes propemodum adhuc suc-
 co plenæ, & humore quodam
 oleaginoso madere conspectæ
 sunt. Sed major longè admira-
 tio, & sacer horror præsentis o-
 mnes complevit, ubi ad capitis
 inspectionem propius ventum est.
 Dum etiam inferiorem maxillam
 à superiore removent: dum spe-
 ctant integerrimum dentium or-
 dinem: apparet ecce! ea corpo-
 ris

ris pars, quæ celeberrimè alioqui
in putredinem abit, Lingua videli-
cet, corruptionis penitus expers,
mollis, rubea, & post trium sæ-
culorum decursum illæsa ac vi-
vida. Nemo tunc vocem, ne-
mo affectum in potestate habuit;
omnes præ gaudio exclamare:
Miraculum! Miraculum! neque
ulli dubium erat, quin hoc mira-
culo remunerari Deus vellet in-
violabile silentium, quo Vir Bea-
tus, posthabito mortis metu,
arctissimum Confessionis sigillum
in vita sanxisset. Calvaria dein
penitiùs considerata, duplex in
occipite stigma exhibuit. Ma-
culæ erant sanguinei ferè colo-
ris, quarum una aliquantò du-
rior; altera mollior, cum à Me-
dico comprimeretur, in parvum

defuit foramen. Peritorum opinio fuit, has cicatrices seu maculas relictas esse ex allisione ad petram aliquam, cum è ponte præceps rueret: vel certè ex violentis ictibus, quos antea crudi satellites vincto inflixerint. Finita visitatione, clausæ sunt venerandæ Reliquiæ tumbâ stanneâ, Lingua verò in argenteo vase reposita. Ac ne quid contra Pontificias cautelas fieret, omnia tantisper antiquo loco ac tumulto reddita sunt; lapide etiam sepulcrali rursus admoto.

§. II.

NON poterat Roma, tantarum rerum conscia, ultra suspendere ardentissima Bohemiæ vota, & p̄pulorum expectationem.

Insti-

Institère etiam, cum Augustissimo Cæsare, Princeps, Præsules, Gentes. Deus ipse per tot gratias & miracula monstravit, velle se, ut hoc Sanctitatis sydus ad plenum evehatur gloriæ meridiem, & quod sub marmore per sæcula latuerat Lumen, super candelabrum honoris inter altaria collocetur, luceátque omnibus ad illud confugientibus in consolationem. Quapropter Clemens XI. S. M., causâ ex integro cognita, jam definierat congregationum terminos, in quibus de confirmatione sententiæ per Pragensem Archi-Præsulem latae, de concedendis Missa & Officio, discussio fieri debebat. Sed abruptit tam sancta consilia Clementis mors. Ulti-

nam ergo manum expectabant
à successore Pontifice Innocen-
rio XIII. Qui etiam voto Con-
gregationis tertiæ die septimo Ju-
nii habitæ benignè subscripsit,
indulsiſſetque Officiū & Miſſam
de Communi unius Martyris sub
Ritu Duplici pro Regno Bohe-
miæ: sub Ritu verò Semiduplici,
pro Germania, & Statibus hære-
ditariis Augustiſſimæ Domûs Au-
ſtriacæ. Ita Dulci cultus ab im-
memoriali ætate B. Joanni exhibi-
tus, Eccleſiæ auctoritate firmatus
& auctus eſt.

§. III.

Vix Pragam attigit deſidera-
tum tot annis nuncium,
cū, omiſſa morâ, dies quarta
Maij, S. Procopio ſacra, ſeponi-
tur

tur ad prima solemnia glorioso
 Martyri exhibenda. Comparet
 Regni Clerus, Ministri Regi
 cum Dicasteriis, Universitas Pra-
 gensis, cum Magistratibus Tri-
 urbis. Pompam auxerat Au-
 gustissimæ Imperatricis præsen-
 tia, ac totius propè Bohemæ
 Nobilitatis confluxus. Fit igitur
 exposito sacro Corpore, festæ
 supplicationi initium. Procedit
 Celsissimus Archi-Præsul venera-
 bundus, Linguam incorruptam
 in crystallo sustentans. Corpus
 in pretiosa arca compositum sex
 Cathedrales Canonici humeris
 imponunt: succedunt his sex in
 Regno Prælati: istis in designata
 statione sex alii: his porro Uni-
 versitatis Professores, Canonici
 Leutomericenses, Curati Pra-
 genses,

gentes , & rursus sub ingressum
Metropolitanæ Ecclesiæ , Ejus-
dem Canonici , qui dulci onus
ad destinatum locum deferunt,
sacra interim Linguâ ad S. Wen-
ceslai facellum translata. Clau-
sit Solemnitatem Hymnus Am-
brosianus , Missæ Sacrificium , po-
puli pietas & admiratio , videntis
magnalia Dei in Servo suo Joanne.
Fruitur Is modò honore Martyris
per auctoritatem Christi in terris
Vicarij , qui ut Decretum de formali
(ut vocant) Canonismo , mense Ja-
nuario M. DCCXXIX. Romæ vul-
gatum , proximè executioni man-
det , suspirant unice devoti clientes.

*Ex Bobuslao Bablino , Conti-
nuatoribus Bollandi , & Actis
utriusque Processûs &c. Viennæ
editi anno M. DCCXXI.*

OFFI.

OFFICIUM DE D. JOANNE NEPOMUCENO.

Sanctus , Sanctus , Sanctus,
Dominus DEUS Sabaoth , ple-
ni sunt cœli & terra gloria

AD MATUTINUM.

℣. Domine labia mea aperies.

℞. Et os meum annuntiabit lau-
dem tuam.

℣. DEUS in Adjutorium meum
intende.

V. Domine ad adjuvandum me
festina.

**Gloria Patri & Filio, & Spiritui
Sancto &c. Alleluja, vel: Laus
tibi Domine Rex æternæ glo-
riæ.**

Hymnus.

Salve Sidus Bohemorum!
Tuæ gemma Patriæ,
Animæque arcanorum
Custos integerrime.
Ut te dignè invocare
Lingua meâ valeam,
Velis, oro, commodare
Tuam labis nesciam.
Æqua Patri, Filioque
Laus, & adoratio,

Pro:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

℣. Domine ne elongaveris auxi-
lium tuum à me.

℞. Ad defensionem meam con-
spice.

Oremus.

DEUS, cui soli debetur omnis
honor & gloria, per glorio-
sa merita B. Martyris tui Joan-
nis Nepomuceni te simpliciter
exoro, ut omnem infamiam &
confusionem publicam, unde-
cunque mihi impendentem, mi-
sericorditer avertere digneris,
& concedere: sic uti honore tem-
porali, ut æternam confusionem
evadere, & in cœlesti gloria me-

rear collocari. Per Dominum
nostrum JESUM Christum Fi-
lium tuum, qui ab æterna con-
fusione, ignominiosa morte Cru-
cis, nos redemit, & nunc tecum
vivit & regnat DEUS in sæcula
sæculorum, Amen.

AD PRIMAM.

✠. DEUS in adjutorium meum
intende, &c.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Alleluja. *vel:* Laus tibi Domine
Rex æternæ gloriæ.

Hymnus.

UT Præcursor Christi, natus,
Thoro prodis sterili;

Et

Et quòd mundo sis donatus,

Debes Matri Virgini.

Indicavit tantam prolem

Jubar lucidissimum.

Da, virtutum luce probem

Me MARIÆ Filium.

Æqua Patri Filióque

Laus, & adoratio,

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

℣. Ad te Domine levavi animam
meam.

℞. DEUS meus in te confido, non
erubescam.

Oremus.

DELIS, cui soli debetur omnis
honor & gloria, per glorio-
se merita B. Martyris tui Joan-
nis Nepomuceni te simpliciter
exoro, ut omnem infamiam &
confessionem publicam, unde-
cunque

cunque mihi iimpendentem , mi-
 sericorditer avertere digneris,
 & concedere: sicuti honore tem-
 porali, ut æternam confusionem
 evadere, & in cœlesti gloria me-
 rear collocari. Per Dominum
 nostrum JESUM Christum Fi-
 lium tuum, qui ab æterna con-
 fusione, ignominiosa morte Cru-
 cis, nos redemit, & nunc tecum
 vivit & regnat DEUS in sæcula
 sæculorum, Amen.

AD TERTIAM.

✱. DEUS in adjutorium meum
 intende, &c.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Alleluja. *vel*: Laus tibi Domine,
 Rex æternæ gloriæ.

Hym-

Hymnus.

O Quàm sancta Juventutis
Prima erant Studia!

Quàm præclara tum Virtutis
Dabas jam præludia!

Numini inauguratus

Vix Sacerdos fueras,

Quantus Zelus! quis conatus

Convertendi animas!

Æqua Patri, Filióque

Laus, & adoratio,

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

ʒ. Custodi animam meam, &
erue me.

ʒ. Non erubescam, quoniam spe-
ravi in te.

Oremus.

DELIS, cui soli debetur omnis
honor

honor & gloria , per gloria
 fa merita B. Martyris tui Joan-
 nis Nepomuceni te suppliciter
 exoro , ut omnem infamiam &
 confusionem publicam , unde-
 cunque mihi impendentem , mi-
 sericorditer avertere digneris,
 & concedere : sic uti honore tem-
 porali , ut æternam confusionem
 evadere , & in cœlesti gloria me-
 rear collocari. Per Dominum
 nostrum JESUM Christum Fi-
 lium tuum , qui ab æterna cone-
 fusione , ignominiola morte Cru-
 cis , nos redemit , & nunc tecum
 vivit & regnat DEUS in sæcula sæ-
 culorum, Amen.

AD SEXTAM.

✱. DEUS in adjutorium meum
 intende, &c.

Gloria

Gloria Patri, & Filio. &c.

Alleluja. *vel* : Laus tibi Domine,
Rex æternæ gloriæ.

Hymnus.

UT Joannes, totus Amor,
Totus eras Gratia,

Ut Baptista, totus Terror,
Detonans in scelera.

Pœnitentes te colebant,
Ut Silentiarium.

Pauperes in te habebant
Eleemosynarium.

Æqua Patri, Filioque
Laus, & adoratio,

Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.

✠. Suscipe me Domine secundum
eloquium tuum.

Ry- Et non confundas me ab ex-
spectatione mea.

Ore-

Oremus.

DEUS, cui soli debetur omnis honor & gloria, per gloriosa merita B. Martyris tui Joannis Nepomuceni te suppliciter exoro, ut omnem infamiam & confusionem publicam, unde-
cunque mihi impendentem, misericorditer avertere digneris, & concedere: sicuti honore temporalis, ut æternam confusionem evadere, & in cœlesti gloria merear collocari. Per Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum, qui ab æterna confusione, ignominiosa morte Crucis, nos redemit, & nunc tecum vivit & regnat DDUS in sæcula sæculorum, Amen.

Ad

AD NONAM.

✠. DEUS in adiutorium meum
intende, &c.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Alleluja. *vel*: Laus tibi Domine,
Rex æternæ gloriæ.

Hymnus.

Brevi sed persecutores
Sensit tanta Sanctitas;
Sensit Regios furores
Tua Taciturnitas.

Da, Patrone Peccatorum!
Pater Pœnitentium!

Me me perdat delictorum
Noxium silentium.

Æqua Patri, Filióque
Laus, & adoratio,
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.

℣. In te Domine speravi, non
confundar in æternum.

℞. In iustitia tua libera me.

Oremus.

DEUS, cui soli debetur omnis
honor & gloria, per glorio-
sa merita B. Martyris tui Joan-
nis Nepomuceni te suppliciter
exoro, ut omnem infamiam &
confusionem publicam, unde-
cunque mihi impendentem, mi-
sericorditer avertere digneris,
& concedere: sicuti honore tem-
porali, ut æternam confusionem
evadere, & in cœlesti gloria me-
rear collocari. Per Dominum
nostrum JESUM Christum Fi-
lium tuum, qui ab æterna con-
fusione, ignominiosa morte Cru-
cis,

eis, nos sedemit, & nunc tecum
vivit & regnat DEUS in sæcula
sæculorum, Amen.

AD VESPERAS.

ψ. DEUS in adiutorium meum in-
tende, &c.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Alleluja. *vel*: Laus tibi Domine,
Rex æternæ gloriæ.

Hymnus.

Cum Baptista moriendo,
Vitam das & sanguinem.

Hunc Loquendo, te Silendo
Lingua fecit Martyrem.

Hic Herodem, tu Tyrannum
Wenceslaum senseras.

Sed

Sed furorem tam insanum

Vicit major Sanctitas.

Æqua Patri, Filiisque

Laus, & adoratio,

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

℣. Intende animæ meæ, & libera
eam.

℟. Propter inimicos meos eripe me.

Oremus.

DELIS, cui soli debetur omnis
honor & gloria, per glorio-
sa merita B. Martyris tui Joan-
nis Nepomuceni te suppliciter
exoro, ut omnem infamiam &
confusionem publicam, unde-
cunque mihi impendentem, mi-
sericorditer avertere digneris,
& concedere: sic uti honore tem-
porali, ut æternam confusionem

eva-

evadere, & in cœlesti gloria merear collocari. Per Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum, qui ab æterna confusione, ignominiosa morte Crucis, nos redemit, & nunc tecum vivit & regnat DEUS in sæcula sæculorum, Amen.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos DEUS salutaris noster;

℞. Et averte iram tuam à nobis.

℣. DEUS in adjutorium meum intende, &c.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Alleluja. *vel*: Laus tibi Domine,
Rex æternæ gloriæ.

Hym.

Hymnus.

FRustra undis tumulavit
 Tuam Rex memoriam;
 Cœlum stellis indicavit
 Tam illustrem Gloriam.
 Nunc Patrouus alienæ
 Famæ potens coleris;
 Linguâ, quàm id præstes benè,
 Incorruptâ loqueris.
 Æqua Patri, Filiôque
 Laus, & adoratio,
 Procedenti ab utroque
 Compar fit laudatio.
 v. Domine non confundar;
 R. Quoniam invocavi te.

Oremus.

DEUS, cui soli debetur omnis
 honor & gloria, per glorio-
 sa merita B. Martyris tui Joan-
 nis

nis Nepomuceni te suppliciter
exoro, ut omnem infamiam &
confusionem publicam, unde-
cunque mihi impendentem, mi-
sericorditer avertere digneris,
& concedere: sic uti honore tem-
porali, ut æternam confusionem
evadere, & in cœlesti gloria me-
rear collocari. Per Dominum
nostrum JESUM Christum Fi-
lium tuum, qui ab æterna con-
fusione, ignominiosa morte Cru-
cis, nos redemit, & nunc tecum
vivit & regnat DEUS in sæcula
sæculorum, Amen.

COMMENDATIO:

Suscipe, quas tibi laudes
Lingua mea obtulit,

D

Et

Et confunde Linguae fraudes ;
 Fac, ne mihi noxae sit.
 Da, ut oculis Divinis
 Vitae tenor placeat ;
 Ut me felix vitae Finis
 Caelo tandem inserat.

LITA-

LITANIAE

DE

D. JOANNE
NEPOMUCENO,

Cujus memoria! XVI. Maij colitur.

K Yrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Bhriste exaudi nos.

Pater de cœlis DEUS, miserere
nobis.

Fili Redemptor mundi DEUS,
miserere nobis.

Spiritus Sancte DEUS, miserere
nobis.

Sancta Trinitas, unus DEUS, mi-
serere nobis.

D 2

San-

Sancta Maria.

Sancta DEI Genitrix.

Sancta Virgo Virginum.

S. Joannes Nepomucene.

In cœli splendoribgs mun-
do nate.

Sterilium Parentum precibus
impetrate.

A præmatura morte per Dei
param liberate.

DEI Amore plenissime.

MARIÆ Amator castissime.

Vir Apostolice.

Tuba legis Evangelicæ.

Orator zelosissime.

Pœnitentiæ Minister optime.

Sigilli Sacramentalis Custos
integerrime.

Eleemosynarie liberalissime.

Decus Sacerdotii.

Speculum Cleri Sæcularis.

Oratio pro nobis.

Com.

Contemptor mundani Hono-
ris.

Exemplar omnis Sanctitatis.

Refugium pauperum.

Salus ægrotantium.

Clypeus in Te Sperantium.

Dux & Magister errantium.

Solamen ritè confitentium.

Pater orphanorum.

Consolator afflictorum.

Portus naufragorum.

Defensor Causarum iustarum.

Lenimen injuriarum.

Fidelis clientium tuorum Ad-
vocate.

Lumen Pragensis Ecclesiæ.

Inter blanditias Inviictissime.

Inter minas Fortissime.

In tormentis Patientissime.

Ad mortem usque Constan-
tissime.

Ora pro nobis.

In

In morte cœlitùs Illustrate.

**Post mortem innumeris mi-
raculis decorate.**

**Incorruptæ Linguae prodigio
honorate.**

**Patrone singularis famâ peri-
clitantium.**

**Auxiliator omnium ad Te
confugientium.**

Martyr DEI inclyte.

**Digne Sodalis Patriarcha-
rum.**

Consors Prophetarum.

Æmulator Apostolorum.

Frater sanctorum Martyrum.

Gloria Confessorum.

Iminator Virginum.

**Collega Sanctorum O-
mnium.**

**Agnus DEI, qui tollis peccata
mundi.**

Parce

Orapro nobis.

Parce nobis Domine.
Agnus DEI, qui tollis peccata
 mundi.

Exaudi nos Domine.
Agnus DEI, qui tollis peccata
 mundi.

Miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater noster. Ave Maria.

ꝛ. Ora pro nobis Beate Joannes
 Nepomucene,

ꝛ. Ut digni efficiamur promif-
 sionibus Christi.

Oremus.

PRæsta, quæsumus, Omnipotens Deus precibus nostris,
 quas in B. Joannis Martyris Tui
 veneratione deferimus, pium
 D 4 ben-

benignus auditum, ut ejus me-
 ritis ac intercessione suffulti, ab
 infamia & confusione temporali
 liberati, ante mortem reatus no-
 stros sincera confessione expiare,
 salutari pœnitentia delere, &
 portum æternæ salutis contin-
 gere feliciter valeamus. Per
 Dominum nostrum JESUM Chri-
 stum Filium tuum, qui tecum
 vivit & regnat in unitate Spiri-
 tûs Sancti DEUS per omnia
 sæcula sæculorum,
 Amen.

ORA-

ORATIONES

AD

D. JOANNEM
NEPOMUCENUM

EX

Antiquis Codicibus & Monu-
mentis transcriptæ.

Oratio pro avertenda infamia.

O Sancte Joannes Nepomuce-
ne! Vir secundum cor Dei,
qui in terris Sigillum Confessio-
nis, non obstante carceris squa-
lore, inedia, ipsaque morte, in-
violatum servasti, & ob magnam
in

in pauperes Misericordiam Magni Eleemosynarii nomen adeptus es. Confugio ad Te, velut Patrem pauperum, ut nunc in gloria cœlesti existens mihi tuam apud Deum Intercessionem impendere, Eique Secretum necessitatis meæ proferre digneris; ne famæ aut fortunæ naufragium patiar, & per hoc inimicis meis irrisioni, amicis & propinquis dolori, cæterisque scandalo ulli efficiar. Qua gratiâ per intercessionem tuam obtenta, Deum in Te, & Te in Deo æternum laudaturus sum. Amen.

Alia Oratio.

OMnipotens & misericors
Deus, concede propitius, ut
qui

qui in meritis Divi Joannis Ne-
pomuceni confidimus. Ejus poten-
ti intercessione ab omni infamia, &
confusione publica tam tempora-
li, quàm æterna, hujus & alte-
rius vitæ, & vel maximè ex im-
minenti tali N. N. periculo per
piissimam tuam Misericordiam e-
ruamur. Per Dominum No-
strum JESUM Christum Filium
tuum, qui nos redemit per infamem mortem Crucis, & qui te-
cum gloriosus vivit & regnat in
unitate Spiritûs sancti, Consola-
toris mœstorum, Deus unus in
sæcula sæculorum. Amen.

Alia:

DEUS cordis mei, sine cujus
nutu ne capillus quidem de
capite

capite nostro perit, te per gloriosa merita fidelis tui Servi Joannis Nepomuceni, qui de ponte Pragenſi in Moldavam deſcendi & mergi maluit, quàm ſacroſanctum Confessionis Sigillum Regi revelare, ſuppliciter oro, ut in hoc tibi noto honoris mei manifeſto periculo mihi pro benignitate tua ſubvenire, meque ab omni confuſione & infamia eruere digneris, ne gaudeant ſuper me inimici mei. Sic per preces Beati Joannis firmiter ſpero; ſic in tua miſericordia confido, Deus meus, qui es benediſtus in ſæcula. Amen.

Commendatio ad Sanctum Joannem Nepomucenum.

O Sancte Joannes Nepomucene!

eene ! Patrone mi ! veneror
te in gloria cœlesti aureâ Co-
ronâ Immortalitatis amictum,
& inter filios Dei computatum;
simul ad te confugio , orans
suppliciter , ut me tibi à Divina
Bonitate commissum , hodie &
totâ vitâ meâ , tuô patrocínio
protegas , & à mundi infamia
(nisi aliter Divinæ Majestati pla-
ceat) custodias. Amen.

ORATIO

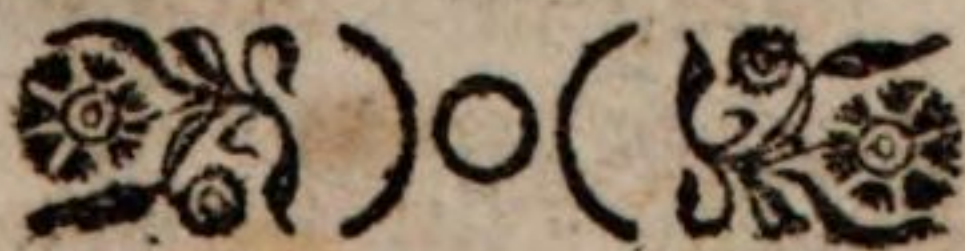
*Tribus linguis , Bohemicè , Ger-
manicè , ac Latinè scripta , & ad
Beati tumultum appensa.*

SANCTE Joannes , Martyr & Pa-
trone , Nepomuci in Bohe-
mia oriunde , templi S. Viti in
Arce Pragenſi Canonice , eò quòd
E **ad**

ad instantiam Wenceslai IV.
Regis (ulcisci se de Coniuge
sæpè illum de vita corrigenda
monente , volentis) ante &
post torturam confessionem Au-
gustæ propalare recusasti, in flu-
men Moldavam ex ponte præ-
cipitatus , à luminibus noctu su-
pra flumen , ubi corpus tuum
jacuit, apparentibus , certissimis
tuæ Innocentiæ & Sanctitatis te-
stibus , ostensus, solenniter ab
universo Clero ac populo ad Ca-
thedrale templum deportatus fui-
sti; ubi usque hodie, qui tuum se-
pulchrum dehonorant, vulgi infamiam
effugere non solent: tu er-
go admirandam, inauditam, ac
sempiternam memoriam Secreti
Exomologeseos post te reliqui-
sti; per hæc tua merita, & dona-
di-

divinitus tibi concessa , pre-
 mur suppliciter ac fiducialiter , ut
 ira Ejus conquiescat ; peccatorum
 poenas , uti pestem , bellum , fa-
 mem , aliasque tam corporis,
 quam animæ plagas clementer
 avertat , & ut nos ante obitum
 sincerè confiteri , pro peccatis sa-
 tisfacere , omne periculum &
 sæculi dedecus , hominūque
 scandalum effugere , Deo placere,
 adhærere, vitam laudabiliter con-
 cludere , & ad Vitam æternam
 pervenire possimus. Per Chri-
 stum Dominum Nostrium.

Amen.

Novendialis Cultus S. JOANNIS NEPOMUCENI.

Qui impensius S. Joannem de-
mereri, Ejusque invocatio-
ne certam à DEO gratiam impe-
trare cupiunt, ii novem continuos
dies, vel totidem Férias quartas seu
dies Mercurii designant, quas Pa-
troni sui honoribus dicatas volunt,
variisque pietatis operibus insigni-
unt. Ejusmodi opera, qualibet
harum feriarum obeunda, sequen-
tia sunt.

I. Peragitur Sacramentalis
Confessio, & , qua par est, devo-
tione sumitur Epulum Eucharisti-
cum. Qui novem dies continuos
eli.

eligunt, obeunt hæc Sacramenta primo solùm & ultimo die.

2. Divino Sacrificio, & quidem, si fieri possit, gemino interesse decet; ut geminato obsequio provocetur liberalitas Sancti.

3. Coram S. Patroni Imagine recitantur Litanix, vel Officium de Eodem, vel preces & invocationes alix, in hoc libello contentæ.

4. Additur actus Mortificationis. e. g. abstinentia ab aliquo cibo vel potu gratiore, aut saltem extra tempora prandii vel cœnæ nihil gustatur.

5. Singulari attentione frænatur lingua, ut tali saltem die fileat silenda, nec ullo verbulo invadat, aut vellicet famam & honorem proximi cujusque, idque in memoriam

riam & venerationem illius silentii, quo B. Joannes meruit Martyrium, & incorruptæ linguæ prodigium.

Qui hunc quinarium piorum operum, velut novas quinque stellas, B. Martyris Coronæ addiderit, haud dubiè à Sancto, quem sic honorat, honorabitur, & vel petita gratia, vel aliâ meliore confidat se potiturum.

Gratiæ & beneficia

à DEO peti solita
per Intercessionem

D. JOANNIS
NEPOMUCENI.

1. Domum veræ, sinceræ, ac
tempestivæ Pœnitentiæ.

2. Vi-

2. Victoria noxii respectus & verecundia in aperienda Sacro iudicii conscientia.

3. Perfecta contritio tum alias, tum maximè in tremendo mortis articulo.

4. Sana ac tenera conscientia, hoc est, nec falsis dictaminibus laxata, nec angusta nimis & scrupulosa; sed timorata.

5. Liberatio ab infamia, dedecore, injuriis, detractionibus &c.

6. Favor tribunalium secundum æquitatem in litibus & processibus, præsertim morosis.

7. Subsidium in angustiis vel damnis rei familiaris.

8. Cor liberum ab immodica cura temporalium, ut honorum, favorum, fortunarum.

9. Ini-

9. Inimicorum vera & Christiana dilectio, utpote necessaria ad evitandam damnationem æternam.

10. In pœnis à DEO inflictis humilitas & patientia.

11. In itineribus non solum per maria & flumina, sed etiam terrâ faciendis securitas, atque prosperitas.

12. Rectus lubricæ linguæ Usus.

O. A. M. D. G.

Cultus D. Joannis Nepomuceni

Ingolstadium 1732

V.ss. 687

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788690-5

VD18 14431297-001